

89de Møde.

Torsdag den 26. Februar Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse i Aaret 1920.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3889).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Klaus Berntsen: Ved anden Behandling blev der i dette Lovforslags § 1 indført en Bestemmelse, der gav Ministeren Ret til under Hensyn til den herskende Epidemi at foretage Afvigelser fra de i Hærloven fastsatte Tidspunkter for Mandskabets Indkaldelse til den første Uddannelse. Denne Bestemmelse gælder imidlertid kun dem, der skal indkaldes; men det er ikke ukendt, at den herskende Epidemi har medført en forbausende Dødelighed blandt dem, der nu ligger inde og aftjener deres Værnepligt, og det særlig i Holbæk Garnison. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om der ved Garnisons-sygehuset i Holbæk er Forhold til Stedet, der har foranlediget, at Dødeligheden har været større der end noget andet Sted, eller om Sygdommen der har haft en særlig faretruende Karakter, der har bevirket den store Dødelighed. Jeg tror, det vilde berolige mange, der har Sønner eller Slægtninge liggende ved Holbæk Garnison, om den højtærede Minister kunde oplyse, at der ikke er Mangler ved Sygehuset, eller i alt Fald, at der er foretaget Undersøgelser, og hvad Resultat disse Undersøgelser har ført til.

Forsvarsministeren (P. Munch): Med Hensyn til de forholdsvis talrige Dødsfald, der har fundet Sted i Holbæk Garnison, kan der siges følgende: En Undersøgelse er straks blevet foretaget paa Stedet af Generallægen, og han har haft det Indtryk,

at Forholdene med Hensyn til Omsorgen for de syge ikke paa nogen Maade er af en uheldig Karakter, om end der selvfølgelig har været en og anden Ting, man kunde gøre endnu bedre. Hvad selve Bygningsforholdene angaar, da er det fuldstændig nye Bygninger, der er opførte for faa Aar siden som Følge af den da gennemførte Ordning af Garnisonsforholdene, og der kan ikke paa noget Punkt fremføres noget til Støtte for den Opfattelse, at Bygningsforholdene i Holbæk skulde være daarlige. Sygeligheden der har i det hele taget været stor og Dødsfaldene talrige, og dette gjaldt ogsaa baade for Soldaternes og den civile Befolknings Vedkommende allerede ved Epidemien forrige Aar. Denne Epidemi har jo virket med særlig Voldsomhed paa visse Steder, og blandt disse Steder har Holbæk været. Efter de sidste Meddelelser, jeg har faaet, skulde Epidemien imidlertid nu være standset blandt Soldaterne i Holbæk, men der er ganske vist begyndt en tilsvarende Epidemi i Ringsted. Det er meget faa, der ligger inde de forskellige Steder i Øjeblikket; hele Vintertiden har vi kun ringe Styrker inde, og det Spørgsmaal har naturligt været rejst, om det ikke vilde være rigtigt at standse deres Øvelser og sende dem hjem igen. Under de Overvejelser, der har fundet Sted, har Lægerne, ikke blot de militære Læger, men ogsaa de Læger, man plejer at raadføre sig med overfor saadanne Epidemier, bestemt fra-raadet dette ud fra den Betragtning, at dels var det ingenlunde sikkert, at de kom under saa gode Vilkaar i Hjemmene, dels var man navnlig bekymret for, at Epidemien i kraftigere Form skulde blive udbredt videre i Befolkningen ved en saadan Hjemsendelse. Jeg tror altsaa, man kan sige, at der foretages, hvad der paa nogen Maade kan foretages, overfor den særlig uhyggelige Epidemi, som har udviklet sig i Holbæk.

Klaus Berntsen: Jeg vil takke Ministeren for de Oplysninger, han har givet paa min Forespørgsel. Jeg er overbevist om, at de fremsatte Udtalelser vil virke beroligende paa de mange, der med Angst har set hen paa den store Dødelighed i Holbæk Garnison, og jeg haaber, at Ministeren fremdeles under denne Epidemi vil have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der ikke fra Lægernes Side forsømmes, hvad der kan gøres for, at Soldaterne kan blive behandlet saa godt, som det paa nogen Maade er muligt.